

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 6ῃ Ἰουνίου 2017

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Τιράνων, Δυρραχείου καί πάσης

Ἀλβανίας

Κύριε, Κύριε Ἀναστάσιε,

μέ αἰσθήματα βαθυτάτης συγκινήσεως Σᾶς ὑποδεχόμεθα εἰς τήν μακαρίαν γῆν τῶν Θετταλῶν καί εἰς τήν Λάρισαν τήν ἐξάκουστον, ἰδίᾳ δέ εἰς τόν Ἱερόν τοῦτον Μητροπολιτικόν ἡμῶν Ναόν ἐπὶ τοῦ Θρόνου τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου. Εὐαγγελιζόμενος τήν εἰρήνην, εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ ἤκετε καί πρός ἡμᾶς. Οἱ ἅγιοι πόδες Ὑμῶν ἐπάτησαν εἰς τὰ ἅγια χώματα τῆς πόλεως τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου καί αἱ ἅγιοι πρωθιαρχιερατικά ὑμῶν χεῖρες εὐλογοῦσιν ἡμᾶς ἀπό τοῦ Ὑψους τοῦ Προκαθημένου μιᾶς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῆς ὁποίας τήν ζωήν Ὑμεῖς μετεμορφώσατε καί Ὑμεῖς περιεσώσατε καί εὐρίσκεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία τῆς γείτονος Ἀλβανίας, θάλλουσα καί εὐφραينوμένη. Αἰσθάνομαι ὄντως πολύ ὑπολειπόμενος ὥστε νά ἀρθῶ εἰς τό ὕψος νά ἐπαινέσω τῆς Ὑμετέρας Προσωπικότητος τάς διαστάσεις καί τήν ἐκ βαθέων πνευματικότητα, ἔχων ἐνώπιόν μου μίαν λαμπράν σύγχρονον πνευματικὴν προσωπικότητα παγκοσμίου ἀκτινοβολίας.

Σᾶς ἐγνωρίσαμεν, Μακαριώτατε Προκαθήμενε τῆς Ἀλβανίας ὡς φοιτητῆς τῆς Νομικῆς τότε, κατὰ τήν ἡμέραν τῆς εἰς Ἐπίσκοπον Χειρονίας σας ὑπό τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος Ἱερωνύμου τοῦ Α΄ ὅπου εἴχομεν συρρεῦσει μετ' ἄλλων φοιτητῶν καί ἔχομεν ἐν τοῖς ὥσιν ἡμῶν καί ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, τάς ἰαχάς τοῦ Χριστωνύμου λαοῦ ὅστις ἐπεβεβαίωσε ὅτι ἦσθε ἄξιος τῆς

ἀπολαβῆς τοῦ χαρισματικοῦ πνεύματος τῆς Ἀρχιερωσύνης, ἀλλά καί ὅλα τά ἄλλα ὅλα ὅσα ἠκούσθησαν ἱκανά νά μᾶς ἐνισχύσουν τήν ἱεράν κλήσιν τῆς Τερωσύνης, καί νά μᾶς καταπλουτήσουν πνευματικά. Σᾶς εἶδομεν ἐπίσης ὡς Καθηγητήν ἡμῶν ἐπὶ τῆς Πανεπιστημιακῆς Ἐδρας καταπλήσσοντος ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ Ὑμῶν καί καταπείθοντος τόν φοιτητόκοσμον αὐτῆς τῆς ἐποχῆς. Σᾶς εἶδομεν καί ἀργότερον διοικοῦντα τόν μεγάλον ὀργανισμόν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ὡς Γενικός Διευθυντής διεπρέψατε παράξαντες ἔργον τεράστιον. Σᾶς ἐθαυμάζομεν καί ὡς Τεραπόστολον. Δέν ἐδιστάσατε Σεῖς ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ Ἀκαδημαϊκός Διδάσκαλος, ὁ Γενικός Διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας νά πάρετε τήν ράβδον τοῦ Τεραποστόλου καί νά φθάσετε «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς». Καί βέβαια σᾶς ἠξίωσεν ὁ Κύριος νά ποιμάνετε καί μίαν ἐκ τῶν μεγάλων Τερῶν Μητροπόλεων τῆς Δευτεροθρόνου Ἐκκλησίας τῶν Ἀλεξανδρέων ἐπ' ἀρκετόν, ὡς Τοποτηρητῆς Αὐτῆς. Καί ταῦτα πάντα τά μεγάλα καί θαυμαστά ἅτινα δι' ἀδρῶν γραμμῶν ἐξερχόμενα ἐκ τῆς ταπεινῆς γραφίδος ἡμῶν, παραδιδόμενα εἰς τούς ἀκροωμένους αὐτά, δύνανται νά διευρύνουν τοῦ καθενός τόν νοῦν καί νά ἀναμετρήσῃ εἰς ποίους ἀγῶνας ἐπεδύθητε καί πόσους κόπους καί ἰδρῶτας κατεβάλετε. Ὅμως, Μακαριώτατε πάτερ, ἡμεῖς χαίρομεν κυρίως ὅτι ἡ παρουσία σας καί μόνη μᾶς πληροφορεῖ ὅτι συγχρόνως διεδράματε καί τά στάδια τῆς ἐν πνεύματι ζωῆς καί ἐφθάσατε εἰς τήν θέωσιν καί τόν ἁγιασμόν, γεγονός τό ὁποῖον ἐπιβεβαιώνει ἡ ἔλξις τοῦ τιμίου προσώπου Σας, ὁ καθαρὸς Σας λόγος καί ἡ ἐξ Ὑμῶν ἐκπορευομένη ἡρεμία. Εἰς αὐτήν τήν ἄφατον, ἄρρητον πνευματικότητα ἣτις σᾶς καθιστᾷ ὡς τόν Μέγα Μωϋσῆν ὅστις

νόμον ἔδωκεν καί «λαόν ἐπεσπάσατο». Κατεστάθητε ὄντως πρόσωπον ἐκ τοῦ ὁποίου ἀρυόμεθα τήν ἄρρητον εὐωδίαν τῆς Ὁρθοδόξου Πνευματικότητος. Ἐν τῇ νεότητι ἐν ὁρμῇ δυνάμεων, ἐν τῷ γήρει ἐν ἐγρηγόρσει. Ἰδοὺ τά δῶρα Σας. Αὐτά πού ἐκομίσατε εἰς ἡμᾶς σήμερον καί τά ὅποια ἀκτινοβολοῦν εἰς τό τίμιον καί Ἅγιον πρόσωπόν Σας. Ἡμεῖς κατὰ τήν ἀγίαν ὥραν ταύτην, καθ' ἣν καταγράφεται εἰς τήν ἱστορίαν τῆς τοπικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἡ μεγάλη αὕτη τιμή ἣν περιποιεῖσθε εἰς ἡμᾶς, ἐν χαρᾷ καί ἀγαλλιᾷσει, εὐχαριστοῦμεν τόν ἐν Τριάδι Ἅγιον Θεόν, Ὑμᾶς προσωπικῶς πού ἀπεδέχθητε τήν πρόσκλησιν ταύτην, καί τήν τιμίαν Συνοδείαν Σας, τόν κύριον Δήμαρχον τῆς Πόλεως μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτόν Δημοτικοῦ Συμβουλίου, οἵτινες ἔσχον τήν ἐμπνευσιν ταύτην, νά Σᾶς τιμήσουν διά τῆς πολιτογραφήσεώς Σας ὡς Λαρισαίου Πολίτου, τούς παρισταμένους ἐντιμοτάτους Ἀρχοντας, τό τίμιον πρεσβυτέριον τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί τόν Χριστώνυμον τοῦ Κυρίου λαόν, ὅστις ἐν χαρᾷ Σᾶς ὑποδέχεται σήμερον ἐκζητῶν τάς ἀγίας Ἀρχιεπισκοπικάς Ὑμῶν Εὐχάς. Ὅθεν ἐν χαρᾷ ἅπαντες σήμερον Σᾶς ὑποδεχόμεθα, ἀναφωνοῦντες τό «ὡς εἶ παρέστητε Μακαριώτατε πάτερ καί Δέσποτα».